

KZS

Košarka je lep šport in na Košarkarski zvezi Slovenije si skupaj z vsemi klubi prizadevamo, da takšen tudi ostane. Skupaj s trenerji se zavedamo, da prav vsi mladi fantje in dekleta ne bodo postali vrhunski igralci, vemo pa, da jih lahko skupaj z vami, pravilno in pozitivno usmerimo. Vsi skupaj lahko pripomoremo, da v tej občutljivi dobi odraščanja, od te sijajne igre dobijo tisto najlepše, da izoblikujejo svojo osebnost in se v svet odraslih odpravijo z neprecenljivo popotnico.

Z igranjem košarke otroci postajajo samozavestnejši, naučijo se sodelovati, in to jim bo pomagalo jutri v šoli ter pojutrišnjem v poslovnem svetu. Na tekmah se veselijo zmage in se soočajo s porazi. Zmage in poraze jemljejo kot del odraščanja in jih ne ustavljajo pri doseganju ciljev, ki so si jih zastavili. Košarkarska igra prav tako otroke nauči, da je treba spoštovati njena pravila, in s tem se pri njih razvije čut za spoštovanje drugih življenjskih pravil. Naučijo se medsebojnega spoštovanja, sprejemanja obveznosti, razvijajo pripadnost ekipi in individualno odgovornost znotraj ekipe. Vse to lahko s seboj v življenje odnesejo naši otroci, če jim bomo odrasli pri tem pomagali.

Košarka je hiter in dinamičen šport, ki včasih zahteva tudi kontakt med igro, vendar je potrebno razlikovati med tekmovalnostjo in pretirano agresivnostjo. Ta grobost in zmagovanje za vsako ceno starše na tekmah prevečkrat pripelje do verbalnega nasilja, uperjenega proti sodnikom, trenerjem, drugim staršem in celo proti otrokom, igralcem nasprotnega moštva.

Tako trenerji kot igralci in igralke skušajo na treningih ter tekmah dati vse od sebe. Dajmo tudi mi vse od sebe in spodbujajmo svojo ekipo, prav tako pa za dobre poteze zaploskajmo tekmečem. Tako zveza, trenerji, kot starši smo ogledalo igralcem in takšno obnašanje bo pozitivno vplivalo na igralce in ekipo na tekmah in seveda tudi izven igrišča. Naj postanejo tekme nagrada za predano vadbo na treningih in priložnost, da trenerji in igralci pokažejo, kaj so se naučili.

KZS

- 1** Svojega otroka ne silim v igranje košarke, saj jo igra po lastni volji in v svoje veselje. Igranje košarke so njegove sanje.
- 2** Z ravnanjem na tekmah in izven igrišča sem svojemu otroku vzor.
- 3** Svojega otroka učim, da ni pomembno le zmagati, ampak da so del življenja tudi porazi. Usmerjam ga, da je bistvo igre v prizadevnosti za doseganje cilja ekipe.
- 4** Svojega otroka ne žalim, ponižujem ali celo kaznujem zaradi napake ali poraza. Moje poslanstvo je, da ga usmerjam, spodbujam in pohvalim.
- 5** Svojemu otroku ne postavljam previsokih in nedosegljivih ciljev. Zavedam se, da je otrok.
- 6** Z otrokom se pogovarjam, ga poslušam, slišim in pohvalim, ko doseže cilje v igranju košarke.
- 7** Otroka ne primerjam z bolj izkušenimi ali močnejšimi igralci. Razumem tudi, da bo moj otrok v nekaterih tekmah lahko igral manj ali več kot drugi soigralci.
- 8** Spoštujem strokovno in človeško integriteto trenerja in drugih delavcev, ki sodelujejo na treningih in na tekmah.
- 9** Brez sodnikov ni igre. Zato jih je potrebno spoštovati in ne oporekati njihovim odločitvam. Njihova naloga je omogočiti igro in že sekundo po njihovi odločitvi se igra ponovno nadaljuje.
- 10** Ne podpiram verbalnega ali celo fizičnega nasilja na igrišču in izven igrišča.
- 11** Med tekmami podpiram svojega otroka in njegovo moštvo, hkrati pa spoštujem tudi nasprotno moštvo.
- 12** »Fair Play« zmoremo vsi. Zato izpostavim in pohvalim vsako »fair play« potezo svojega otroka, njegovih soigralcev in nasprotnikov.

**MIDVA ČASTNO STARŠEVSKO
SPOŠTUJEVA, SPOŠTUJTE JO TUDI VI!**

Matjaž Smođiš
Smođiš

Slavko Duščak
Slavko Duščak